

[Formanden.]

forslag til lov om ændring i lov nr. 107 af 31. marts 1932 om apotekervæsenet (apotekskiltud og apotekafgift).

I skrivelse af dags dato meddeler landbrugsministeren, at han agter her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om jordfordeling mellem landejendomme.

Medlemmer af folketinget Alvilda Larsen, Ragnhild Andersen, Alfred Jensen og Aksel Larsen har meddelt mig, at de ønsker skriftligt her i tinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring i lov nr. 235 af 30. april 1946 om byggeri med offentlig støtte.

Det er meddelt mig, at det ærede medlem hr. *Alsing Andersen* ønsker at udtræde af udvalget angående forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1949—50.

Hvis ingen gør indsigelse imod, at valg af et nyt medlem til det nævnte udvalg foregår i indeværende møde, betragter jeg tingets samtykke hertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Til at indtræde i det nævnte udvalg i stedet for *Alsing Andersen* har vedkommende gruppe udpeget: *Hauberg*. Han er altså valgt.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Statsministeren (Hans Hedtoft): Jeg har den ære for det høje ting at fremsætte *for-
slag til lov om pengesedler m. v. på Færøerne.*

Før krigen anvendtes nationalbankens sedler på Færøerne som hernede; der var ingen forskel. Men besættelsen og afbrydelsen af forbindelsen med øerne medførte, at man der måtte indrette sig på en særlig måde. Færøernes valutamæssige og forsyningsmæssige stilling i det hele blev ordnet ved aftaler mellem den færøske administration og de britiske myndigheder. Der blev indført særlige færøske pengesedler, udveksling af betalingsmidler mellem Færøerne og de øvrige dele af det danske rige blev forbudt, og der blev etableret et færøsk 3 mands valutanevæn, hvori den engelske konsul havde sæde. Hele udlandshandelen måtte under besættelsen naturligvis ske med eller gå via England. Men efter krigens afslutning optoges samhandelen med Danmark i stedse voksende omfang. Den engelske valutakurs i forhold til Færøerne blev bragt i overensstemmelse med den for Danmark gældende kurs på sterling, men iøvrigt opretholdes formelt den engelsk-

færøske overenskomst af 27. marts 1941. Det er imidlertid klart, at denne overenskomst faktisk blev gennemhullet ved udviklingen. Salg fra Færøerne gik mere og mere til eller over Danmark, og forsyningen af Færøerne, navnlig med fødevarer o. lign. skete også i stigende grad herfra, ligesom det i større og større omfang blev gennem Danmarks Nationalbank, at Færøerne måtte få den fremmede valuta, de skulle bruge. Naturligvis kunne forbudet mod overførelse af betalingsmidler under disse forhold ikke opretholdes; overførslen ordnedes gennem finansministeriet og oppebørselskontoret på Færøerne.

Den færøsk-engelske overenskomst fra 1941, der jo ifølge sagens natur måtte have midlertidighedens karakter, er nu bragt til ophør. Der førtes på britisk foranledning forhandlinger herom i London i efteråret 1948. Forhandlingerne, der fra dansk-færøsk side blev ført efter reglerne i § 8, stk. 4, i loven af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre, således at der i fuldt omfang var lejlighed for de færøske delegerede til selvstændigt at forhandle og fremføre deres synspunkter og ønsker, fik det resultat, at sterlingoverenskomsten nu skulle bringes til ophør og Færøerne udtræde af sterlingområdet.

På dette grundlag førtes der derefter i København forhandlinger mellem et af regeringen nedsat embedsmandsudvalg og en repræsentation for det færøske hjemmestyre. Disse forhandlinger resulterede i 3 indstillinger, nemlig 1) om seddelvæsenets ordning på Færøerne, 2) om Færøernes adgang til at få del i Marshallhjælpen og 3) om valutaspørgsmålet og import- og eksportkontrol. De 3 indstillinger er aftrykt som bilag 8, 9 og 10.

Det forslag, der nu ligger på rigsdagens bord, slutter sig ganske nær til den første af disse indstillinger. Statsministeriet havde, som det fremgår af bilag 12, i sit udkast foretaget enkelte redaktionelle ændringer, men lagtinget ønskede såvidt muligt at beholde den redaktion, delegationerne havde anvendt i deres indstilling, og det har ministeriet ikke ment at burde modsætte sig. Det nu forelagte lovforslag er derfor i fuld overensstemmelse med, hvad lagtinget har vedtaget. Om lagtingsbehandlingen henviser jeg til bilag 13 og oplysningerne i bemærkningerne side 3.

Den nye ordning, som foreslås gennemført, går ud på, at Færøerne har egne pengesedler som det lovlige betalingsmiddel på øerne, mens skillemønten er den almindelige danske. Det færøske pengevæsen, der